

KOLEKTIVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO
IR RAJONO DZD. TARYBOS ORGANAS

1960 m.

rugsėjo

15 d.

Ketvirtadienis

Nr. 75 (1162)

KAINA 15 KAP.

Eina nuo 1948 m.

KILNI TAIKOS MISIJA

Visas pasaulis linki sėkmės
draugui N. Chruščiovui

„BALTIKA“ PLAUKIA

TURBOELEKTROLAI-
VIS „BALTIKA“, IX.
12. Spaudos grupė prie
TSRS Ministrų Tarybos
Pirmininko praneša:

Slandien 10 valandą ry-
to laivo laiku, aplenkusi
Kornuelo ragą, „Balti-
ka“ išplaukė į Atlanto
vandenyną. Oras geras.
Saulėta, bet jaučiamas
vėsus vandenyno alsavi-
mas. Veržlus vėjas plė-
šia nuo bangų baltutėles
purslų kepures. Vanduo
pasidarė žymiai žydrės-
nis. Viršum mūsų laivo
dažnai pasirodo lėktuvas.
Tai užsienio korespon-
dentai ir kino operato-
riai stebi, kaip plaukia
„Baltika“, ir ją fotogra-
fuoja. Artėdamas prie
Lamanšo, N. Chruščiovas
nusiuntė telegramas
Prancūzijos prezidentui
generolui de Gollui ir
Didžiosios Britanijos mi-
nistrui pirmininkui p.
Makmilanui. Telegramo-
se N. Chruščiovas perda-
vė sveikinimą ir geriau-
sius linkėjimus Prancū-
zijos bei Anglijos tau-
toms ir pareiškė viltį,
kad bus bendradarbiau-
jama su Prancūzijos ir
Didžiosios Britanijos vy-
riausybėmis ir delegaci-
jomis, sprendžiant gyvy-
biškai svarbias proble-
mas, iškilusias Generali-

nės Asamblėjos XV se-
sijai, ir ypač sprendžiant
nusiūkimavimo proble-
mą. „Baltikos“ radijo
stotis priėmė H. Makmi-
lano atsakymą į N.
Chruščiovo telegramą.
Didžiosios Britanijos mi-
nistras pirmininkas dėko-
ja už laišką ir užtikrina,
kad Didžiosios Britanijos
vyriausybė taip pat tiksi-
si, jog SNO Generalinės
Asamblėjos XV sesija
pasibaigs sėkmingai, ir
kad Didžiosios Britanijos
vyriausybė nuoširdžiai
siekia tikros pažangos
nusiūkimavimo srityje.
Draugas N. Chruščiovas
gauna daug telegramų iš
Jungtinių Amerikos Val-
stijų, kuriose prašoma su-
sitikti, o taip pat telegramų
iš užsienio laikraščių
ir radijo bei televizijos
kompanijų, kuriose pra-
šoma atsakyti į jų klaui-
simus dėl artėjančios
SNO Generalinės Asamb-
lėjos sesijos ir dėl kitų
tarptautinių problemų.
Taigi, N. Chruščiovui
dar labiau padaugėjo rei-
kalų. Visos delegacijos
dirba, jaučiasi gerai.

NEVĖLUOKIME ŽIEMKENČIŲ SĖJOS

Tie rajono kolūkliai,
kurie praeitais metais
anksti pasėjo žiemken-
čius, šiemet gavo gerą
jų derlių. K. Staro var-
do kolūkio pirmoji lau-
kininkystės brigada, va-
dovaujama S. Tamašaus-
ko, išaugino 12 hektarų
rugių. Iš kiekvieno hek-
taro kolūkiečiai prikū-
lė po 26 centnerius grūdų.
Po 16—17 centnerių
rugių iš hektaro gavo
„Draugystės“ kolūkio K.
Kumbrevičiaus vadovau-
jama brigada.

Gerus žiemkenčius iš-
augino „Pergalės“, „Le-
nino kelių“, „Anykščių
šilelio“, „Vienybės“,
„Surdegio“, „Pavasari-
o“ kolūkliai. Gerus re-
zultatus jie gavo todėl,
kad gerai įdirbo ir pa-
trėšė dirvas, laiku pasė-
jo žiemkenčius.

Ir šiemet daugelis ra-
jono kolūkių stengiasi
nesuveluoti žiemkenčių
sėjos. Štai „Svėdasų“
kolūklis pirmasis rajone
baigė rudens sėją. Gerai
organizuoja sėjos darbus
„Zalgirio“ kolūklis. Čia
jau pasėta 89 procen-
tai žiemkenčių.

Tačiau paanalizavus
žiemkenčių sėjos eigą,
tenka sutikti, kad šiemet
žiemkenčiai sėjami lėtai.
Jei pernai iki rugsėjo 10
dienos rudens sėja buvo
užbaigta, tai šiemet dar
tik įpusėta. Iki minėto
laiko žiemkenčių sėjos
planas rajone įvykdytas
vos 51 procentu.

Visas sąlygas laiku
pasėti žiemkenčius turi
„Gimtosios žemės“ kol-
ūklis. Tuo tarpu iki šiol
sėją pradėjo tik 3 briga-
dos iš kolūkyje esamų
penkių. Iki rugsėjo 5
dienos jos tepasėjo 48
hektarus rugių. Iš jų 22
hektarai priklauso ket-
virtajai laukininkystės
brigadai, vadovaujamai

B. Indilo. O užsplanuo-
ta pasėti tikrai nemažai:
360 hektarų.

Kas gi trukdo sėją?
Atsakymas vienas —
neorganizavimas. Ištiesi
plotai pūdytų dar nesu-
kartoti, nors dirvos nėra
šlapios. Blogai panau-
dojama technika. Štai
antroje brigadoje, prie
ežerėlio, kalniukai suar-
ti senokai, bet jie nekul-
tivuojami ir, savaime
aišku, tokios dirvos bus
nekokybiškai paruoštos
sėjai. Žiemkenčių sėja
ypač nesirūpina kolūkio
agronomas A. Ragauskas.
Sėjami jau dešimto
atsėjo žieminių kviečiai
ir nesirūpinama pakeisti
juos į aukštesnės repro-
dukcijos sėklas.

Nepatenkinamai sėjos
darbai organizuojami
„Sviesos“ kolūkyje. Čia
sėją pradėjo tik pirmoji
brigada, vadovaujama
A. Lekavičiaus, o B.
Bačkulio ir B. Kručo
vadovaujamos brigados
laukia, kol dirvos pra-
džius. Brigadininkai tu-
rėtų peržiūrėti sėjos plo-
tus ir parinkti kitas, ne-
primirkusias dirvas žiem-
kenčiams. Tik tokio bū-
du galima bus juos laiku
pasėti.

Tokiomis pat nuotai-
komis gyvena ir „Spindulio“
kolūkio pirmosios
brigados vadovas Z. Lep-
šys, „Jaunosios gvardi-
jos“ kolūkio antrosios
brigados brigadininkas
Pr. Juodelė. Kolūkių va-
dovams reikėtų atsikra-
tyti „šlapių“ nuotai-
kų ir giliau paanalizuoti
brigadų reikalus. Kartu
su kolūkių agronomais
būtina peržiūrėti žiem-
kenčiams skirtas dirvas
ir numatyti sausesnius

plotus, kad sėjos planai
būtų įvykdyti. Įmirku-
sius juoduosius pūdytus
reikia palikti pavasario
sėjai.

Tenka padaryti rimtų
priekalštų traktorininkams,
kurie, kartodami
dirvas, daro didelę klai-
dą: po plūgo vengia akė-
čių. Be akėčių suarta
dirva greit idžiūsta, lie-
ka grumstuota, blogai
duodasi įdirbama. Joje
pasėti žiemkenčiai sun-
kliai dygsta.

Šiemet mūsų rajono
kolūkliai turi visas gali-
mybes apsėti dirvas tik
veislė žiemkenčių sėk-
la. Jos galima išgyti ra-
jono sėklininkystės kol-
ūkuose, Troškūnų tary-
biname ūkyje ir Elmi-
ninkų bandymų stotyje.

Bet, nežiūrėdami ra-
ginimų, „Anykščių šile-
lio“, „Gegužės Pirmo-
sios“, „Spindulio“,

„Sviesos“ ir „Surdegio“
kolūkliai sėja dešimto-
penkiolikto atsėjo sėk-
la. Prieš žiemkenčių sė-
ją kolūkiečiai turi pa-
naudoti dirvų tręšimui
visus prie fermų susitel-
kusius durpių-mėšlo kom-
postus. Tręšiant dirvas
kompostais, reikia taikyti
„Vienybės“ kolūkio žem-
dirbių patirtį.

Šiemet dirvos šlapios.
Rudenį ir pavasarį jose
gali susitelkti dideli kie-
klai vandens. Kad van-
duo nepakenktų žiemken-
čiams, reikia sudrygusius
pasėlius išvogoti.

Kolūkių valdybos, žemės
ūkio specialistai ir
brigadininkai turi sutelk-
ti visas jėgas, kad žiem-
kenčių sėja būtų užbaig-
ta artimiausiu laiku.

J. MINKELIS,
žemės ūkio inspekcijos
vyr. agronomas

Silalės rajono Padevyčio tarybinis ūkis išaugino
150 ha kukurūzų. Atskiruose plotuose gaunama iki
500—600 centnerių žaliosios masės iš hektaro. Iš ku-
kurūzų numatoma pagaminti 2.500 tonų sultingo pa-
šaro. Tarybinis ūkis šiemet užraus 3.400 tonų si-
loso — 1.200 tonų daugiau, negu praeitais metais.

Nuotraukoje: nuimami kukurūzai Padevy-
čio tarybiname ūkyje.

V. Rupšlauko
(ELTOS) nuotr.

Kolūkietii!

Ateinanti šeštadienį ir sekmadienį vyks rajo-
ninė DERLIAUS ŠVENTĖ ir ŽEMĖS ŪKIO
PARODA. Atvyk į Derliaus šventę pasėjęs žiemken-
čius baigęs sudoroti vasarojų ir susilosavęs kukurū-
zus!

Spaudžiam dešinę

JUOZUI MESKAUSKUI,

„Pergalės“ kolūkio kukurūzų grandininkui

50 ha kukurūzų išaugino pergalečiai. Net po
tris metrus aukščio siekia augalai. Iš kiekvieno
hektaro numatoma gauti daugiau kaip po 1000
centnerių žaliosios masės.

Ne kukurūzai — žalias miškas stovi,
Išsikerojęs, kiek tik užmatal,
Ir šnara, ošia darbo rankoms šlovę
Pietinio svečio užimti laukai.

Bus su kaupu pripildytos tranšėjos,
Ir bus žiema galvijams nebalsi.

Už tai, kad šauniai. Juozai, padirbėjai,
Tau spaudžia dešinę nuoširdžiai visi!

J. KUČIO BRIGADA BAIGĖ SĖJĄ

Daug rūpesčių pirmos
laukininkystės brigados
brigadininkui Juozui
Kučiui. Visą laiką lijęs
lietus sutrukdė derliaus
sutvarkymą, o čia ir
žiemkenčius reikėjo sėti.
Bet sumanus brigados
šeimininkas, išnaudodamas
kiekvieną palankią
valandą, baigia suvežti
derlių į daržines, o kar-
tu ir geriausiai kolūkyje
atliko žiemkenčių sėją.

Darbštūs ir Kučio va-
dovaujamos brigados
kolūkiečiai. Praėjusią
savaitę pradėję žiemken-
čių sėją, kolūkiečiai pa-
siryžo šį svarbų darbą
užbaigti per 6 dienas.
Taigi kasdien teko ap-
sėti po 10 ha. Ir kol-

ūkiečiai pasiekė savo.
Nuo pat ankstyvo ryto
iki vėlyvos nakties lau-
kuose girdėjosi trakto-
riaus burzgimas. Tai
traktorininkas P. Valt-
kūnas, kolūkiečiai A.
Karanauskas ir K. Dze-
valtauskas sėjo žiemken-
čius. Per dieną jie apse-
davo po 11—13 hekta-
rų.

Ir štai pirmadienį bri-
gadininkas Kučys rapor-
tavo kolūkio valdybai
apie žiemkenčių sėjos
užbaigimą. Soclenktynės
su IV-tąja, Dailydės va-
dovaujama brigada lai-
mėjo Kučio vadovauja-
mos brigados kolūkiečiai.

J. Pajarskas
„Puntuko“ kolūklis

Nepalikime nė vienos šeimos be laikraščių ir žurnalų

Didelis ir neįkainojamas yra tarybinės spaudos vaidmuo darbo žmonių komunistinio auklėjimo darbe. Laikraštis ir žurnalas kiekvienam darbo žmogui šandieną tapo gyvenimo būtinybe. Nerasime rajone šeimos, kurios nelankytų tarybinės spauda. Rugsėjo mėnesį kiekvienam 1000 rajono gyventojų teko 736 įvairūs periodiniai leidiniai.

Platindami spaudą antrajam šių metų pusmečiui, kai kurių rajono žmonių ir kolūkių visuomeniniai spaudos platintojai ir laiškininkai pasiekė gražių rezultatų. „Svėdasų“ kolūkio laiškininkė drg. Didžgalvėnė, kolūkio aktyvų padėdant, pasiekė, jog antram pusmečiui kolūkyje buvo išplatinta 360 egzempliorių laikraščių ir žurnalų; 1000 gyventojų čia tenka 804 egzemplioriai spaudos leidinių.

Geral organizavo spaudos platinimą antram šių metų pusmečiui veltinių fabriko „Spartakas“ visuomeninis spaudos platintojas drg. Pulkauninkas, „Jaros“ kolūkio laiškininkas drg. Mališauskas, Lenino vardo kolūkio laiškininkas drg. Puodžiūnas.

Ypač reikia pažymėti gerą spaudos platinimo darbą „Draugystės keliu“ kolūkyje. Šio kolūkio pirmininkas, LTSR Aukščiausiosios Tarybos deputatas drg. Stašys asmeniškai vadovavo spaudos platinimui, šiam svarbiam darbui nukreipė kolūkio aktyvą. Pasiekti rezultatai yra tikrai džiugūs: „Draugystės keliu“ kolūkyje kiekviena kolūkiečio šeima užsiprenumeravo po kelis laikraščius ir žurnalus. Geral vadovavo spaudos

platinimo darbui „Perгалės“ kolūkio pirmininkas drg. Sostakas, „Lenino keliu“ kolūkio pirmininkas drg. Slavenskas, „Gimtosios žemės“ kolūkio pirminės partinės organizacijos sekretorius drg. Bartkus, „Svėdasų“ kolūkio pirminės partinės organizacijos sekretorė drg. Juozaponytė ir kiti.

Nemažą darbą platinant spaudą atliko komjaunimo aktyvas. Komjaunuolė drg. Sinkūnienė „Anykščių šilelio“ kolūkyje išplatino dešimtis laikraščių ir žurnalų. Panašiai dirbo ir kiti komjaunuoliai.

Padidėjo partinių žurnalų prenumeratorių skaičius. „Svėdasų“ kolūkio pirminės partinės organizacijos visi komunistai užsiprenumeravo žurnalą „Komunistas“, o kiekvienas agitatorius — laikraštį „Agitatorius“. Tai sekimas pavyzdys visoms pirminės partinės organizacijos ir agitatorių kolektyvams.

Nuo rugsėjo mėn. 1 d. iki 25 dienos priimama prenumerata respublikiniams laikraščiams ir žurnalams ketvirtam šių metų ketvirčiui. Sėkmingai pradėjo spaudos platinimo darbą raikopsąjungos, statybos-remonto kontoros, Anykščių MMS, Anykščių elektros visuomeniniai spaudos platintojai.

Nuo rugsėjo 1 d. iki spalio mėn. 1 dienos priimama biudžetinė prenumerata 1961 metams. Rajono žmonių, įstaigų, kolūkių vadovai, apylinkių tarybų privalo neužvilkti biudžetinės prenumeratos, pasiekti, kad ypač rajono kultūrinės įstaigos laiku užsiprenumeruotų spaudą.

Nuo spalio mėnesio 1

dienos prasideda spaudos platinimas 1961 metams. Jau dabar kiekvienam kolūkio laiškininkui, visuomeninės spaudos platintojui turi būti žinoma, kokius laikraščius arba žurnalus skaitys kolūkietis, darbininkas, inteligentas sekančiais metais.

Labai svarbų darbą kolūkiuose atlieka laiškininkai. Rudens ir žiemos sąlygomis laiškininkų darbas pasunkėja. Kiekvieno kolūkio valdyba turi rimtai susirūpinti gerų darbo sąlygų sudarymu laiškininkams, išskirti jiems susisiekimo priemones. Be to, jau dabar reikalinga pagalbėti apie progresyvaus atlyginimo taisyklę kolūkių laiškininkams. Jeigu laiškininkams priskaičiuosime darbdarinius atitinkamai nuo išplatintų laikraščių ir žurnalų egzempliorių skaičiaus, tai pagerės ir spaudos platinimas, ir jos pristatymas skaitytojams.

Labai svarbi priemonė, lengvinanti laiškininkų darbą, yra abonentinų dėžučių įrengimas laukininkystės brigadose. Prieš porą metų „Lenino keliu“ kolūkio valdyba įrengė tokias abonentinės dėžutės kolūkyje. Laiškininkui čia belieka tik atskiruose punktuose prenumeratoriams palikti laikraščius ir žurnalus, kas labai palengvino laiškininko darbą.

Tik galia, kad „Lenino keliu“ kolūkio pavyzdžiu nepasėkė kiti rajono kolūkiai.

Spaudos platinimo metu didelis darbas laukia pirminių partinių bei komjaunimo organizacijų. Jos privalo būti spaudos platinimo avangarde ir pasiekti, kad kiekvienas komunistas skaitytų partinius žurnalus, o jaunimas — jaunimui skirtus laikraščius.

Rajono mokyklose mokyklų didelis moksleivių būrys. Kiekvienos mokyklos garbės reikalas yra pasiekti, kad mokykloje neliktų nė vieno moksleivio, neužsiprenumeravusio laikraščio ar žurnalo.

Pasiekti, kad kiekviena šeima prenumeruotų tarybinę spaudą yra visos sąlygos. Jeigu kiekvienas žmogus, įstaigos, kolūkio vadovas, pirminės partinės, komjaunimo ir profsąjunginės organizacijos, kultūrinės įstaigos tinkamai įvertins spaudos platinimo svarbą, šis uždavinys be didelio vargo bus įvykdytas.

Kolūkių laiškininkai ir visuomeninės spaudos platintojai! Aktyviai įsijunkime į tarybinės spaudos platinimo darbą. Nepalikime nė vienos šeimos be laikraščių ar žurnalų.

Z. VALIAUSKAS
LKP rajono komiteto
lektorius-konsultantas

Vilniaus Valstybinio V. Kapsuko vardo universiteto observatorija gavo naują, stambiausią Pabaltijyje teleskopą. Jį sumontavo observatorijos darbuotojai — Lietuvos TSR Mokslų akademijos Fizikos-matematikos instituto aspirantai V. Straižys ir V. Jasevičius. Dabar universiteto astronomai galės stebėti žvaigždžių spiečius, kintamas žvaigždes, o taip pat fotografuoti jas.

Nuotraukoje: universiteto observatorijos darbuotojas V. Jasevičius prie naujo teleskopo.

M. Baranausko (ELTOS) nuotr.

Pailsėjus gera ir mokytis

Nepastebimai prabėgo vasaros atostogos. Daug moksleivių per šį laikotarpį padėjo kolūkiečiams nuimti gausų antrųjų septynmečio metų derlių, kiti talkininkavo Elmininkų bandymų stotyje, Valstybiniame medelyne ir kitur. Abiturientė Valiulytė gamybinę praktiką atliko „Draugystės“ kolūkyje. Kolūkiečiai buvo labai patenkinti darbščia mergina. Valiulytė šiuos mokslo metus pradėjo mokymaisi vien tik labai gerais pažymiais. Jos klasės draugė Bagdišanskaitė taip pat pirmuosius žinių įvertinimus gaus labai gerus. **J. Pajaujis**

Mokiniai gerai padirbėjo

Puškinos vardo kolūkio I ir II laukininkystės brigadose gerai uždėję linai. Padėti juos nurauti atėjo Anykščių Jono Biliūno vardo vidurinės mokyklos VIII ir IX klasių mokiniai, vadovaujami mokytojo Pakalnio.

Per 3 dienas mokiniai nurovė 10 ha linų.

O. AUGUSTINAITĖ,
Puškinos vardo kolūkio
sąskaitininkė

Švietimo tarybos posėdis

Anykščių J. Biliūno vardo vidurinės mokyklos patalpose įvyko rajono liaudies švietimo tarybos ir rajono profsąjungos komiteto jungtinis posėdis. Jame buvo aptarti klausimai apie socialistinių įsipareigojimų vykdymą rajono mokyklose ir apie darbą su mokytojų kadrų. Pirmuoju klausimu atsiskaitė Anykščių J. Biliūno vardo vidurinės mokyklos direktorius A. Vingrys, Andrioniškio septynmetės mokyklos direktorius drg. Stankelis, Ažuozėrių septynmetės mokyklos proforgas drg. Sipas.

Svarstyti klausimai taip pat pasisakė Svėdasų vidurinės mokyklos direktorė drg. Maželienė, Traupio vidurinės mokyklos direktorė drg. Balnienė, Skiemonių vidurinės mokyklos mokyto dalies vedėjas B. Dilys ir kt.

Tarybos posėdžio darbą apibendrino rajono vykdomojo komiteto pirmininko pavaduotojas drg. K. Zulonas ir rajono liaudies švietimo skyriaus vedėjas drg. Žibutis.

A. Bitėnas

RADINYS

Svėdasų miestelyje rastas moteriškas laikrodys. Teirautis Vytauto g. 4, pas F. Baliuką.

TRUMPAI

Svėdasų vidurinės mokyklos gamtininkai jau aplankė beveik visus didesnius Lietuvos miestus, buvo Baltijos pajūryje, o neseniai aplankė ir Trakų pilį.

I. Zabarskaitė

Neseniai pilnu pajėgumu pradėjo dirbti Jačionų smėlio-žvyro karjero pirmoji eilė: smulkinimo ir siuojimo skyriai. Šis karjeras pilnai aprūpins smėliu, žvyru ir skalda Vilniaus gelžbetoninių konstrukcijų gamyklą. Naujame karjere visi pagrindiniai darbai mechanizuoti ir automatizuoti.

Nuotraukoje matome Jačionų karjero bendrą vaizdą.

M. Baranausko (ELTOS) nuotr.

Trašų klausimas sprendžiamas

Prieš keletą metų „Vienybės“ kolūkyje truko trašų. Grūdinių kultūrų derliais kolūkiečiai negalėjo pasigirti. Kai nepaderdavo javai, tai ir šiaudų kraukui nepakakdavo. O be jų mėšlo nebūdavo. Taip ir sukėsi reikalai lyg užburtas ratas.

Bet vienybiečiai — ne iš tokių, kurie tūpčioja vietoje. Žemdirbiai ėmė ieškoti rezervų trašų ištekliais padidinti. Ir atrado.

Kolūkyje yra didžiulė Pienės pieva. Vykdydami melioracijos darbus, kolūkiečiai pamatė joje didžiulius durpių kodus. Specialistams ištyrus, paaiškėjo, kad Pienės plevoje esamos durpės tinka ne tikiai komposto gamybai, bet ir kraukui. Mechanizatoriai ėmėsi darbo. Didžiulės durpių krūvos buvo sustumiamos į palaukę. Per vasarą jos išdžiūdavo ir išsivėdindavo, o rudenį buvo suvežamos prie tvartų. Žiemos metu kolūkiečiai durpes maišydavo su organinėmis ir mineralinėmis trašomis, pūdydavo krūvose ir veždavo į dirvas. Be to, durpėmis buvo kreikiama tvarta.

Kiekvienais metais vietinėmis trašomis „Vienybės“ kolūkio žemdirbiai patrešia visas kaupiamąsias kultūras, kukurūzus. O po jų, kaip žinoma, gerai dera kitos kultūros.

Kam šiemet teko buvoti „Vienybės“ kolūkyje, tas matė laukuose gausų derlių. Štai kai kuriose brigadose prikučiama po 20—25 centnerius žiemkenčių iš hektaro. Lyg mūras stovi kukurūzai.

Komposto gamybai kolūkiečiai šią vasarą paruošė 1000 tonų durpių. Traktorininkai Alg. Diliūnas, Ant. Budrevičius ir Alg. Stankelis suvežė jas prie tvartų. Karvidėje durpėmis išklotas grindinys vieno metro storumo sluoksniu. Durpėmis kreikiama ir kauliudės.

Durpių kompostais kolūkis gausiai patrešė žiemkenčiams skirtas dirvas. Kompostai į laukus buvo išvežami ne prieš dirvų kartoimą, bet jas sukar-tojus, prieš kultivavimą. Trašos į dirvą įterpiamos 4—5 centimetrų gilu-mu. Taip dirvon įterptas kompostas gerai supūva, ir jau iš rudens trašos prielamos žiemkenčiams.

B. Melėniškis

Kaip vykdomė išpareigojimus?

GYVULIAI ŽIEMOS SOČIAI IR ŠILTAI

Šiuo metu mūsų kolūkyje pats darbmetis. Ir tai suprantama — arčiau žiema, ir diena už dienos gali šalnelė apkramtyti kukurūzų bei kitų kultūrų viršūnėles. Nors ir lietingas oras, bet kolūkio žemdirbiai stengiasi, kad nežūtų pašarai.

— Jei išdžiovinti sunku, reikia daugiau silosuoti, — pasiūlė kolūkio pirmininkas drg. Sautkulis.

Nutarta — padaryti. Susilosavome mišinius ir kitas žoles. Klekvienam galvijui jau pagaminta daugiau kaip po 4 tonas siloso. Kai kuriose brigadose jau atsiskoma ir

nuo dobilių atolo džiiovimo — jis taip pat silosuojamas. Nauda dviguba: silosuojant sugalstama mažiau laiko, negu džiiovinant, be to, išvengiama pašarų nuostolių.

Taip tvarkydami kolūkio žemdirbiai negali nepalankias oro sąlygas. Siloso šiemet turėsime daug. Jei praeitais metais kiekvienai karvei buvo pagaminta po 6 tonas, tai šiais metais bus pagaminta po 12 tonų siloso.

Dabartinio metu turime 202 melžiamas karves, o iki metų pabaigos jų skaičius padidės iki 215. Reiškia, ir siloso reikia pagaminti apie

2.600 tonų. Siloso tranšėjos jau pripildytos. Toliau silosuojame kaupose.

Ne vien siloso turėsime pakankamai. Daržinėse tvarkingai sukrautas kvepia šienas. Nemažą kiekį šiais metais turėsime ir šiaudų. Visi pašarai, išskyrus šiaudus, jau apmatuoti, užpajamuoti ir atiduoti pašarų sandėlininkų apsaugai.

Turėsime daug daugiau ir koncentruotų pašarų, nes grūdinių kultūrų vidutiniškas derlingumas, palyginus su praėjusiais metais, padidėjo iš ha 4—6 cent. Gausų derlių žada ir pašariniai runkeliai.

Sudarius stiprią pašarų bazę, numatome žymiai padidinti pieno ir mėsos gamybą. Kolūkio karvių melžėjos yra pasiryžusios nesumažinti pieno išmilžių ir žiemojimo metu. Iki šiol daugelis jų viršijo 2000 kg išmilžių iš kiekvienos karvės, o iki metų pabaigos pasiryžusios įvykdyti savo socialistinius išpareigojimus.

Patalpos gyvulių žiemojimui taip pat baigiamos paruošti, dezinfekuojamos, remontuojamos. Sutvarkyti loviai, edžios, stogai, lubos. Artimiausiu metu bus užbaigtas kolūkio elektrifikavimas. Elektrifikavus gyvulių fermas, sumažės ir gyvulininkystės darbuotojų skaičius 3—4 žmonėmis. Tas duos galimybę sumažinti gyvulininkystės produktų savikainą.

Alg. EIVA,
„Pavasario“ kolūkio
pirmininko pavaduotojas

FELJETONAS

MEILEI NEVĖLU...

Sakoma, kad meilė užslenka netikėtai. Nežinia, netikėtai ar tikėtai, bet įsimylėjo Albertukas Onutę iki ausų. Vaikšto apie prekystalį meilės kankinys, dūšauja, čiaudi, o akyse vis Onutė, vis jos veidelis šypsos.

Neliko abejinga Alberteliui ir Onutė. Tik ji praktiškesnė. Nei ji dūšavo, nei savo širdelės graudino. Prisilinko viename iš nesuskaičiuojamų ballukų prie Albertelio ir sukuždėjo:

— Matau, myli tu mane.

— Tai kad gal nežinau. Va, mūsų amžius, tartum, nebe tas? — bandė neišduoti tikrųjų savo jausmų Albertas.

— Meilei nevėlu, — nuramino Onutė.

„Nevėlu, tai nevėlu, — mąstė Albertas, — bet ir nepatogu kažkaip. Bute susitikinėti nėra kaip. Meilė gali žarstekliu per nugarą baigtis. Darbe vėl neišeina. Išlemtu mėnesienoje pašvenčiais paklajoti, tik vėl nei šis, nei tas. Imsi, sakysim, ir susitiksi sūnų ar dukrą...“

Gal ir į pagalkštį iš meilės būtų sudžiūvęs Albertelis, bet Onutė rado išeitį:

— Važiukim pas mano gimines, prie Debelių.

— O jei žmona sužinos?

— Nesužinos. Aš keletvaine nudulkėsiu, o tu motociklu ar dar kuo.

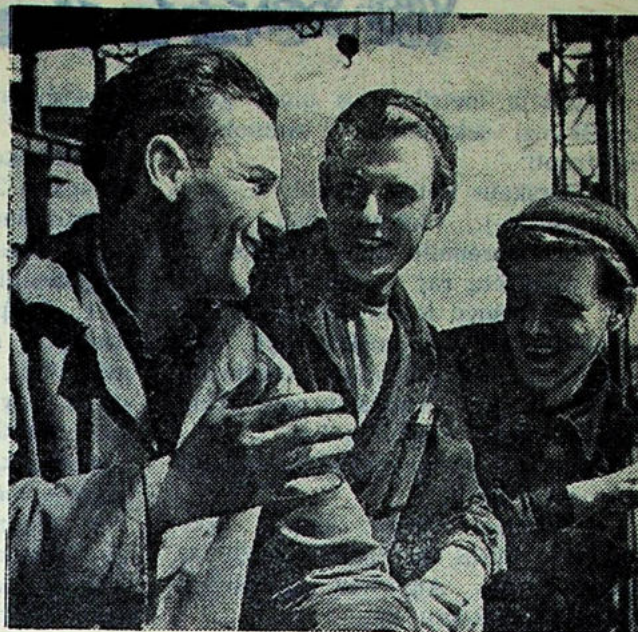
Sutarta — padaryta.

Ballai pradėjo vykti kaime, toli nuo pažįstamų žmonių akių. Susitikdavo ten „Jaunuolėliai“ ir stiklėli trukteldavo, ir paburkuodavo meilės serenadas.

Tik kad jau labai nepatogu taip toli trenktis. Mat, Alberteliui tenka dažnai, dar nesibaigus darbo valandoms, apieiti prekystalį. Nors jis ir išradingas, nors ir apreiškia prieštaravimų nepažįstančio tonu išvyksta prekų į bazę, o vis tiek jau ne tik pardavėjai, bet ir pirkėjai tiesiog į akis ėmė šaipytis, esą, žiną, kokią čia prekę veža ir neatveža Albertas...

— Blogai, širdyt tu mano miellaušia, — kartą suburkavo Onutė Albertelis. —

Nazarovo VRES statyboje

KRASNOVARO KRASTAS. Šiais metais duos pramoninę srovę pirmasis Nazarovo VRES agregatas. Visuose statybos baruose vyksta įtemptas darbas. Baigiamas pirmojo katilo montavimas; montuojamas ir antrasis katilas. Netoli ta diena, kai bus pradėtas pirmojo agregato išbandymas.

Nuotraukoje: priešininkai montuotojai (iš kairės į dešinę) V. I. Dementjevas, V. F. Meščerinas ir V. A. Matvejevas.

J. Barmino (TASS) nuotr.

Dar daug reikia padaryti

Mėsos ir pieno gamyboje „Atelties“ kolūkis rajone užima neblogą vietą. Per 8 mėnesius pagaminta 100 ha naudmenų po 24,3 centnerio mėsos, daugiau kaip po 140 cent pieno. Kad nemažėtų žemės ūkio produktų gamyba ir žiemos laikotarpiu, jau dabar labai svarbu tam gerai pasiruošti, sukaupti kuo daugiau pašarų.

Kolūkio partinė organizacija labai laiku sudarė specialią komisiją, kuriai buvo pavesta patikrinti, kaip ruošiamos fermos žiemai, kokios darbo sąlygos gyvulininkystės darbuotojams. Atvirame partinės organizacijos susirinkime kolūkio komunistai, kartu su gyvulininkystės darbuotojais, brigadininkais ir kolūkiečiais, aptarė, kaip geriau pasiruošti artėjančiai žiemai.

O padaryti, kad gyvuliams būtų šilta ir sotu, reikia dar labai daug. Labai blogai, kad kolūkyje apleista pašarų apskaita. Klausinėk ko nori, kiek yra sukaupta stambių pašarų, niekas nepasakys. Turimi pašarai, pvz., šienas, dobilai, nė vienoje brigadoje dar

neapmatuoti, neperduoti saugoti atsakingiems asmenims. Kolūkio zootechnikas A. Nemiejūnas visai nesirūpina, kuo teks šerti gyvulius žiemai, mažai padeda darbe šėrėjoms, melžėjoms. Dėl zootechniko apsilėidimo mažiems paršeliams neišlaužomos iltys.

Visas jaunas stambių raguočių prieauglis dar kol kas ganosi laukuose ir iki šiol nenumatyta, kur verselius reikės laikyti žiemai.

Turimos patalpos irgi neparuoštos žiemojimui. Štai vieno tvarto, kur stovės karvės, neužpildytos lubos, pilna skylių palėpėse. Prie kiaulidės iki šiol neįrengtos srutų duobės. Nuteka jos į pašalius, kiemą, pilna jų kiaulidėje. Tokia padėtis buvo visą vasarą. Nesiruošiama įrengti srutų duobę ir dabar. Kiaulių fermos vedėjas J. Sedelskis užuot ėmėsis organizuoti tvartų remontą, laukia kažkokių nurodymų iš valdybos, fermal vadovauja nesavarankiškai.

Viena kiaulidė yra elektrifikuota, tačiau nepilnai. Ten, kur stovi

veislinės kiaulės, elektros šviesos nėra. O trūksta tik apie 10 metrų elektros laidų, ir šėrėjoms nereikėtų vargti naktimis su žibintais, ypač kiaulėms paršiuojantis.

Kalbėjusi susirinkime melžėja K. Janukėnaitė nurodė, kad reikia daugiau rūpintis gyvulininkystės darbuotojų buitiniiais reikalais. Prie tvarto nėra įrengto melžėjų poilsio kambario, tvarte pilna žiurkių. Pasidėjai ką nors, o tos suėda. Nesutvarkoma ir fermų aplinka. Šėrėjos braldo po didžiausią purvą. Nejaugi sunku atvežti mašiną, kitą žvyro?

Žiemai fermoms reikės nemažai kuro. Deja, iki šiol jo paruošta nėra. Ar neteks šėrėjoms vėl žaliomis pagaliomis kurenti šutintuvus?

Atviras partinės organizacijos susirinkimas priėmė konkretų nutarimą, kuriame numatytos priemonės tinkamai paruošti fermas žiemai. Atsakingi fermų darbuotojai įpareigoti sudaryti kuo geresnes darbo sąlygas žmonėms.

A. Dilys

Mūsų MEDŽIAGOS PĖDSAKAIS

Anykščių kultūros namų direktorius J. Gindrenas, atsakydamas į „Kolektyvinio darbo“ 71 (1158) numerio išspausdintą feljetoną „Išėjo grybauti...“, praneša, kad kultūros

namų darbuotojų B. Gedgaudo ir J. Vitkūno elgesys buvo apsvaistytas gamybiniame pasitarime. Minėti draugai perspėti.

„Argi negalima sudrausti?“

Atsakydamas į taip pavadintą straipsnį, Troškūnų tarybinio ūkio pirminės partinės organizacijos sekretorius Morkūnas praneša, kad tarybinio ūkio Juostininkų skyriaus darbininko Lasio elgesys buvo ap-

svaistytas draugiško teismo posėdyje. Už chuliganiškus veiksmus Lasii pareikštas viešas papeikimas su įspėjimu, o pasikartojus panašioms faktams, bus pašalintas iš tarybinio ūkio.

Nebegaliu aš taip dažnai važinėti į Debelius.

Ką daryti? Onutė ir šiaip, ir taip svarstė reikalą. Na, Albertas gal ir buvęs nebuvęs. Ne pirmas jis jos širdies kamputyje pasiūrę rado. Bet kad labai jau puikaus vyno, skaldraus, kaip rasa, konjakėlio priperka, pulkius ballukus suruošia.

Ir rado Onutė šaunią moterėlę čia pat, Anykščiuose. Gyvena, mat, Gegužės Pirmosios gatvės name Nr. 33 tokia Staslenė. Ji ir apsiėmė globoti įsimylėjęlius. Kambariuką dūšavimui užleisdžia. Užkandą nuolatiniams gėrynėms paruošia.

Dažnai Albertelis su Onute iš čia tik rytmetinė galdžių giesmė išlydėdavo. Na, kartais dar anksti prabudęs koks kaimynų vaikūškis uždainuodavo:

„Galdžiai gieda, šunes loja,
O jaunieji ūliavoja“...

Jaunieji, tai jaunieji. Ir mylis karštai, ir visa kita. Tik kad Alberto Barausko vaikui jau dvidešimtą pavasarį ruošiasi švesti. Gi Ona Suklenė artį kapos metelių turi.

Tiesą sakant, pasakojimą apie Anykščių miesto kooperatyvo ūkinių prekių krautuvės vedėją Alberto Barausko ir viešbučio budėtoją Onos Suklenės meilę būtų galima ir užbaigti. Visų įvykių ir įvykių nesuminėsi. Ir nebeimsi pasakoti, kaip Barausklenė, gindama motinos ir žmonos teises, įsimylėjusius balandėlius „apsupo“ pas Staslenę ir išlaikė iki gerokų priešpiečių, kaip Staslenė, viešai pasiskelbusi sąvadautoja, slėpė papečyką ir gynė Barauską. Apie tai ne tik visi anykštėnai kalba, bet ir miesto kuosos kranksi.

Neaiški tik viena klausimo pusė: kodėl Anykščių miesto kooperatyvo ir ralkoop-sajungos vadovai taip atlaidžiai žiūri į praradusį moralinį veidą krautuvės vedėją Barauską. O gal jie mano, kad kooperatyvo nariams ir pirkėjams nesvarbu, kam patikėtos krautuvės vedėjos pareigos?

K. JANULIONIS

Jėruojai sudaryti Sėtmas

Sportas

Anykščių metrikacijos biure gauti pareiškimai sekančioms santuokoms registruoti:

1. Zarskaus Petro, Mykolo s., gyv. Anykščių raj., Viekšnių apyl., Šilų km., su Gabrėnaitė Stase, Felikso d., gyv. Anykščių raj., Viekšnių m.

2. Kudrešovo Josifo, Leono s., gyv. Anykščių raj., Seiminių apyl., Naujonų km., su Zelevaitė Anastazija, Flodoro d., gyv. Anykščių raj., Trumbatiškio apyl., Duobinių km.

Santuokos bus registruojamos 1960 m. rugsėjo 25 d.

1. Sinkūno Albino, Jono s., gyv. Anykščių MMS, su Zemaityte Elvyra, Kosto d., gyv. Anykščių raj., Svėdasų apyl., Vikonų km.

2. Tylos Juozo, Balio s., gyv. Anykščiuose, Mechanizatorių 22, su Zabarauskaitė Danguole, Petro d., gyv. Zarasų raj., Steponiško apyl., Purvynės km.

3. Augustino Jono, Antano s., gyv. Anykščių raj., Rubikių apyl. ir km., su Biliūnaitė Ona, Juozo d., gyv.

Anykščių raj., Rubikių apyl., Pagrauzių km.

Santuokos bus registruojamos 1960 m. spalio 2 d.

Troškūnų metrikacijos biuras gavo pareiškimus sekančioms santuokoms registruoti:

1. Pilipūno Jono, Jono s., gyv. Anykščių raj., Traupio apyl., Nevežnykų km., su Gritėnaitė Aldona, Stasio d., gyv. Karagandos srityje. Ki-rovo mieste, Pereploto prospekte.

Santuoka bus registruojama š. m. rugsėjo mėn. 18 d.

1. Blauzdžio Antano, Motlejaus s., gyv. Anykščių raj., Levaniškių apyl., Alūkėnų km., su Bieliūnaitė Elvyra, gyv. Anykščių raj., Levaniškių apyl., Alūkėnų km.

2. Svirsko Stanislovo, Stanislovo s., gyv. Troškūnuose, K. Staro a. Nr. 1a, su Denisevičiūte Aldona, Vladislavo d., gyv. Troškūnuose, K. Staro a. Nr. 1a.

Santuokos bus registruojamos š. m. rugsėjo mėn. 25 d.

Naujas tarybinio sporto triumfas

Romoje pasibaigė XVII olimpinės žaidynės. Jos įeis į pasaulinio sporto istoriją kaip naujų puikių tarybinių sportininkų pergalių puslapis.

Tarybų Sąjungos sportininkai sėkmingai pasirodė Romoje pagal visą olimpinės programos kompleksą. Jie dalyvavo 19 sporto rungčių iš 21 ir visose rungtyse, išskyrus plaukimą, iškovojo olimpinius medalius. Neoficialioje komandų įskaitoje, kaip ir prieš ketverius metus, tarybiniai sportininkai užėmė pirmąją vietą. Jie su-

rinko 683,5 taško, kai tuo tarpu antrąją vietą užėmusi JAV komanda turi 463,5 taško. Varžybos Italijoje buvo stambiausios olimpinės žaidynių istorijoje.

Tarybiniams sportininkams įteikti 103 medaliai, iš jų 43 aukso, 29 sidabro, 31 bronzos. Ir pagal medalių skaičių, kaip ir per olimpiadą Melburne, mūsų šalies pasiluntinai pralenkė JAV sportininkus.

Sėkmingai kovojo mūsų sunkumų kilnotojai, gimnastai, lengvaatlečiai, fechtuotojai, irkluotojai. Parodę tiesiog fenomenalius rezultatus, kaip reta užtikrintai aukso medalių stipriausiu

sunkumų kilnotojų tarpe iškovojo Jurijus Vlasovas. 537,5 kilogramo — toks jo rezultatas pagal klasikinės trikovės sumą. Tai 25 kilogramais viršija oficialų legendarinio amerikiečio Paulio Anderseno pasaulinį rekordą ir 27,5 kilogramo — TSRS ir Europos rekordą, priklausiusį pačiam Vlasovui.

Iškilmingas oficialus Romos olimpiados uždarymas įvyko rugsėjo 11 d. vakare didžiausioje Italijos sostinės stadione „Foro Italiko“. Daugiau kaip 100 tūkstančių žiūrovų susirinko šventiškai papuoštose olimpinio stadiono tribūnose.

(TASS-ELTA).

PIRMA KARTĄ

Saulėtą sekmadienio rytą Baranausko alkštėje prasidėjo 1960 m. vaikų dviračių lenktynių šiaulių gamyklos ir „Komjaunimo tiesos“ prižams laimėti rajono varžybos. Į 2 kilometrų distanciją išrieda Viekšnių atstovė Mažvytė, paskui ją kas 30 sekundžių startuoja likusios dalyvės. Šioje distancijoje pirmą vietą užėmė Užuožerlių septynmetės mokyklos sportininkė O. Bubinaitė. Jos laikas — 3 minutės ir 44 sekundės.

3 kilometrų distanciją per 6 minutes 33 sekundes pravažiavo debekietė Brilingaitė. Berniukų tarpe geriausiai šį nuotolį nuvažiavo Kočnovas (Anykščių II septynmetės mokykla).

Įdomiausia kova užvirė tarp berniukų, 5 kilometrų distancijos dalyvių. I-II vietomis pasidalino P. Zilys

(Levniškio septynmetės mokykla) ir B. Puodžiūnas (J. Biliūno vardo vidurinė mokykla). Jų laikas — 10 minučių 10 sekundžių.

Varžybų dalyviai, dalyvavę dviračiais „Erellukas“ ir „Kregždutė“ ir parodę geriausią laiką, rugsėjo 18 d. gins Anykščių rajono pionierių garbę Utenoje.

Laudies švietimo skyrius ir komjaunimo rajono komitetas rugsėjo 18 d., 10 val. Baranausko alkštėje organizuoja ikimokyklinio amžiaus (4, 5, 6 metų) vaikų varžybas triračiais.

Su varžybų programa galima smulkiau susipažinti Laudies švietimo skyriuje arba komjaunimo rajono komitete.

A. PUODŽIONAS,
varžybų teisėjas

Už redaktorius C. BYTAUTAS

Gamta, medžioklė, žuclė

Kažkur toluoje, už Simonių girios pušų viršūnių, lėtai pasislėpė saulė. Pradėjo leistis sutemos.

— Stal matote, kiek ištryptai, suvelta, — plačiu mostu parodė mums nokstantį žirnių lauką kolūkio brigadininkas Kazlauskas. — Arba jūs, medžiotojai, duokit šernams šratų, arba mes juos imsime pagaliai tvoti, — pyko brigadininkas.

Iš tiesų. Nuostolių šernai pridarė.

Sutemos sutirštėjo. Kažkur pasigirdo pelėdos ūbavimas; giliau, krūmuose, pradėjo cypėti jėnotinis šuo; pakrūmės keliuku pradėjo trys sturnos.

Ir staiga kitame žirnių lauko pakraštyje pasigirdo šnarėjimas, bruzdesys. Pavėlgiu ten ir net savo akimis nepatikėjau: žirnių lauke suskaičiau daugiau kaip penkiolika judančių įvairaus dydžio gyvulių. Pagalvojau, kad kolūkio aviganiai bus nesutvarkę nakčiai avių. Tuo metu neatsargiai kvyktelejo šerniukas. Abejonės išsisklaidė. Prasidėjo ilgos įtempto laukimo minutės. Tokiu metu negalima nei judėti, nei kosėti, nes atkreipusi kalmenės sargybos dėmesį, ir šernai pabėgs. Bet juodosios miško klaukės čia buvo drąsos. Aple 50 metrų nuo žirnių lauko stovi Surgauto gyvenamas namas. Moterys dar ruošėsi, šeiminkė matomai nešė prižiūtam šuniui vakarienę, garsiai ji kalbino. Dėl kažko truputį pasibarė vyras su žmona. O šernai ramiausiai sau čiauškinio žirnius.

Ten, netoli šernų, turėjo būti Viršylos postas. „Bet ko jis nešauna? Gal laukia patogesnio momento, ar išsigandęs pabėgo?“ — galėjau aš, prigludęs prie šla-

plos rasotos žolės. Jaučiau, kaip palengva per drabužius sunkiai šaltoka drėgmė. Stalga tylą sudraskė šūvis lyg iš patrankos: Viršyla paleido iš karto iš abiejų vamzdžių.

Sernai metėsi į visas puses. Kurį laiką girdėjosi ūkiojimai, trypimas, šnarėjimas. Netrukus tyla vėl apgaubė apylinkę. Į sutartą rinkimosi vietą atėjau paskutinis. Viršyla dievažiūsi visais šventai-

perėjo pyktis. Sutūpė būrelyje sustingom.

Sernai artėjo į mus. Jų būta dviejų. Vienas šlamėdžio tolokai, o kitas artėjo į mus. Tuo metu iš viršaus pasipylė lietaus paplūpa. Jautėme, kaip už kaklo šliaužė šaltas vanduo, bet judėti niekas ne negalvojo. Pilkame žirnių fone išsiskyrė juodos taškas ir, priėjęs apie 20 žingsnių nuo mūsų, sustojo čiauškindamas žirnius.

MEDŽIOKLĖJE

slais ir veiniats tikrai patikęs. Bet tamsoje gi neišleškoti, galimas dalykas, suželsto žvėries!

Praėjo gera valanda, kol suprakaltavęs Viršyla grįžo iš namų atsinešdamas vos spinksinčią kišeninę lemputę. Mūsų kruopštus ieškojimas prie tokios šviesos pasirodė bergždžias.

— Tikriausia tavo šernas šiuo metu kur nors miške knaisinėja ir pro baltuojančias iltis juokiasi iš netikusio medžiotojo, — ėmė erzinti Viršyla draugai.

Susiruošėm grįžti į namus, bet Viršyla dar vis negrįžo. Susėdę pakrūmėje barėme paklydėlį. Įgriso laukti. Į šanarius smelkėsi šaltoka drėgmė. Permirė batal žlugdėjo. O čia dar iš prakturuso debesies pradėjo kristi stambūs lietaus lašai. Vis labiau širdome ir niurzgėjome.

Bet tuo metu Zilys davė ženklą nutilti ir greitai užgesino nuorūką.

Žirniuose vėl pasigirdo šlamėjimas, iš kurio suprato, kad tai šernai. Kažkaip staiga išgaravo nemalonius drėgno šalčio jausmas, dingo snaudulys ir

Kadangi aš buvau daugiausia išsiklęs į priekį, spūstelėjau gaiduką. Sernas pašoko. Tuo metu trenkė antras šūvis. Tai pylė Zabarskas. Sernas su didžiausiu triukšmu šoko į krūmus ir vėl viskas staiga nutilo.

Kol mes samprotavome apie įvykį, atskubėjo Viršyla.

— Tu gal naktiniu vilku virsti, kaleni dantimis,

Nuoširdžiai užjaučiame Anykščių miškų ūkio vyr. miškininką VILKONČIŲ IPOLITĄ, jo mylimai motinai mirus. BENDRADARbiai

Anykščių rajono pramkombinato iškabų dirbtuvėi reikalingas menininkas. Atlyginimas pagal išdirbį.

Anykščių pramkombinato knygrišykla organizacijoms ir pavieniams asmenims įrašo knygas, žurnalus ir buhalterinius dokumentus.

Utenos statybos valdybai Troškūnų vidurinės mokyklos ir Aknystų invalidų namų statybai reikalingi įvairūs statybos darbininkai.

Aknystuose statyba bus pradėta nuo spalio mėnesio 1 dienos.

KINOTEATRAS

„PERGALĖ“ žiūrėkite šiuos kino filmus:

rugsėjo 15—16 dienomis

„Antonas Ivanovičius pyksta“,

rugsėjo 17—18 dienomis

„DIDYSIS VALSAS“